Lecţia nr.8. Romani 4:1-25, Betel, 4 Aug.2016

III.Imputarea neprihănirii lui Dumnezeu 3:21-5:21
- A.Descrierea justificării 3:21-26
- B.Apărarea justificării doar prin credinţă 3:27-31
- C.Dovada justificării prin credinţă faţă de lege. Cap.4
  - 1.Justificarea prin credinţă a lui Avraam 4:1-5
  - 2.Mărturisirea lui David cu privire la justificarea prin credinţă 4:6-8
  - 3.Prioritatea credinţei faţă de tăierea împrejur 4:9-12
  - 4.Prioritatea credinţei promisă ca singura cale de salvare pentru toţi 4:13-17
  - 5.Valoarea exemplară a credinţei lui Avraam 4:18-22
  - 6. Concluzii la exemplul lui Avraam 4:23-25

Cap IV. Vedem o armonie între VT. şi învăţătura NT. Unii cititori ai lui Pavel înţeleg credinţa expusă de el ca pe ceva total diferit cu Legea, dar Pavel le spune că această învăţătură nu este nouă, ci mult mai veche decât Legea.

4:1-3. Doi bărbaţi: Avraam şi David. Cu ambii Domnul a încheiat un legământ. Avraam a trăit cu sute de ani înainte de darea legii, iar David la mult timp după aceea.
Primul socotit neprihănit înainte de circumcizie, al doilea după ce a fost circumcis. A avut Avraam motiv să se laude? Nu! Deşi Iacov 2:21 ne spune că a fost socotit neprihănit prin fapte, aceste fapte vin după mai mulţi ani, după ce a crezut.
Gen 15:6 şi Gen.22. Actul său de *ascultare* a dovedit realitatea *credinţei* lui.

’’Credinţa în sine nu este neprihănire. Credinţa în ea însăşi nu este meritorie; ea este vehiculul prin care Dumnezeu ajunge la noi’’. Credinţa *în El* este socotită neprihănire.
Sunt oameni care citează cam aşa:’’prin credinţa lui Isus’’, adică El a crezut pentru noi, si noi toţi suntem socotiţi neprihăniţi.Nu, credinţa în El.

4:4-6 . Oricât ar părea de şocant, omul îndreptăţit este cel care, mai întâi de toate, nu lucrează. El renunţă la orice posibilitate de a-şi câştiga salvarea. În loc de meritele lui, el se încrede în Cel ce are puterea să îndreptăţească.
Deuter.25:1 sau 1 Împ.8:31-32 ne spune că cel vinovat va fi pedepsit, iar cel neprihănit va fi îndreptăţit.
Exod 23:7c spune (TLN) ’’căci nu voi îndreptăţi pe cel rău’’. *Dar cel nelegiuit vine acum şi nu spune ca acel fariseu, ci el vine în calitate de vinovat, şi se lasă în seama îndurării lui Dumnezeu*..

Rezumând, îndreptăţirea este pentru cei nelegiuiţi – nu pentru oameni buni. E o chestiune de har, nu de datorie. Şi se primeşte prin har nu prin fapte.

David socoteşte fericit pe omul căruia i se impută neprihănirea Lui Dumnezeu, fără să menţioneze nimic despre fapte bune în privinţa iertării, pentru a-şi câştiga această îndreptăţire.
''Ferice de omul căruia Domnul nu-i socoteşte nelegiuirea''. Iertarea Lui Dumnezeu înseamnă mai mult decât anularea pedepsei.

Un judecător anulează pedeapsa cuiva dacă altcineva a plătit pentru ea, dar inima lui tot la fel rămâne. Iertarea lui Dumnezeu implică inima, adică iubire. Ioan 3:16.
Deşi nu reise clar din Psalmul 32, Pavel asta vede:'' David gustă dulceaţa iertării gratis a lui Dumnezeu''.
A fi socotit neprihănit, nu înseamnă deci, doar iertare, care poartă o conotaţie negativă, ci se acordă statutul de nevinovat, o conotaţie pozitivă. Este diferenţă între a fi graţiat, adică iertat pentru ceea ce ai făcut, şi a fi considerat nevinovat.
Graţiatului i se spune=poţi să pleci, nu mai eşti pedepsit!
Neprihănitului= vino, eşti nevinovat, ai asigurată dragostea Mea.
Dpdv.moral omul nu este fără de păcat, în sensul că mai greşeşte, dar în ciuda acestui adevăr El mă socoteşte neprihănit.
Acuzarea – Probele – Verdictul= Vinovat
Justificare, declarat drept prin sângele Lui în care am crezut – Sfinţire, sunt termeni diferiţi.

''Dumnezeu ţine evidenţa faptelor noastre bune pentru a ne răsplăti, dar nu ţine evidenţa faptelor noastre rele''.

Circumcizia nu a fost condiţia mântuirii lui Avraam, ci un semn exterior şi un sigiliu. Aceste semne arată că Avraam era privit şi tratat de Dumnezeu ca drept prin credinţă.

Avraam are urmaşi spirituali – copiii lui, adică ai Lui Hristos. Galateni 3:15-19.
Avraam de asemenea are copii fizici, evreii, şi anume acei evrei care Îl acceptă pe Isus ca Mesia Mântuitorul.
Noi nu putem deveni evrei niciodată, dar copii (urmaşi) ai lui Avraam,da.